

1. U zal ik lo - ven, trou - we Heer, ik kreeg van U het le - ven weer.
 2. Mijn God, U hebt mij op mijn klacht ge - ne - zen en mijn leed ver - zacht.
 3. Psalm - zingt, wie 's He - ren gunst ge - niet. Zijn naam zij hei - lig in uw lied.
 4. Ik dacht, door o - ver - moed mis - leid: Ik wan - kel niet in eeu - wig - heid.
 5. Ik riep tot U met heel mijn hart: Ont - ferm U, Heer, ge - denk mijn smart.
 6. Hoor, He - re, let op mijn ge - bed, wees mij een hel - per die mij redt.
 7. U hebt mijn rouw - klacht en ge - schrei ver - an - dert in een blij - de rei.

3

U was het, die mij uit - komst bood, mij op - trok uit mijn die - pe nood.
 U hebt mij aan de dood ont - rukt, 'k ga on - der smart niet meer ge - bukt.
 Maakt kor - te tijd zijn toom u bang, zijn lief - de duurt uw le - ven lang.
 Uw gunst, o Heer, die mij be - waakt, had zelf mijn berg rots - vast ge - maakt.
 Wat zou de winst zijn van mijn dood, als bo - ven mij het graf zich sloot?
 Ik zoek uw aan - ge - zicht, o Heer, schenk mij uw trouw en lief - de weer.
 Mijn rouw - kleed hebt U weg - ge - daan, een vreug - de - kleed deed U mij aan.

5

Mijn vij - and kon zich niet ver - blij - den, geen vreug - de schep - pen in mijn lij - den.
 U hebt het le - ven mij ge - ge - ven en mij aan dood en graf ont - he - ven.
 De a - vond daalt met angst en klach - ten, de och - tend zal met vreugd u wach - ten.
 Toen hebt Gij uw ge - laat ver - bor - gen: ik werd ver - vuld van schrik en zor - gen.
 Kan ooit het stof uw groot - heid prij - zen, zal dat uw trouw soms eer be - wij - zen?
 Toon mij uw gunst en wees wel - da - dig, kom mij te hulp, hoor mij ge - na - dig.
 Zo klinkt, o Heer, mijn psalm naar bo - ven. Mijn God, U zal ik al - tijd lo - ven.